

چکیده

تحریم ابزاری تنبیهی است که در سیاست خارجی مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف از تحریم، فشار بر کشور هدف برای تغییر رفتار است. این تغییر رفتار می‌تواند تغییر رفتار سیاسی بوده یا تغییر سیاست‌های اقتصادی باشد. یکی از ابزارهایی که برای اعمال فشار سیاسی و اقتصادی بر کشورها از سوی جامعه جهانی اتخاذ می‌شود گزینه تحریم بین‌المللی است. تحریم‌های بین‌المللی علیه ج.ا.ایران به مجموعه اقداماتی از سوی قدرت‌های جهان اطلاق می‌شود که در جهت مجازات یا وادار کردن این کشور به انجام یا عدم انجام عملی به کار گرفته شده است. برنامه اتمی ایران و به دنبال آن ارجاع پرونده کشور از آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به شورای امنیت، ایران را با تحریم‌های مختلفی مواجه نمود. رویکرد قدرت‌های منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای در اعمال این تحریم‌ها دارای زوایای متعددی بوده است، لذا نگارنده در این پایان‌نامه با هدف واکاوی رویکرد فدراسیون روسیه در قبال تحریم‌های بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران از سال ۲۰۱۷-۲۰۰۶ و با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی به شیوه کتابخانه‌ای به گردآوری اطلاعات پرداخته و ضمن تجزیه و تحلیل در جهت پاسخ‌گویی به سوال اصلی که عبارت است از: رویکردهای فدراسیون روسیه در قبال تحریم‌های بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران از سال ۲۰۱۷-۲۰۰۶ چگونه بوده است؟ و ارزیابی فرضیه‌های تحقیق که عبارت‌اند از:

- ❖ به نظر می‌رسد تحریم‌های بین‌المللی سبب کاهش مراودات اقتصادی دو کشور بین سالهای ۲۰۱۷-۲۰۰۶ شده است.
- ❖ به نظر می‌رسد رای مثبت روسیه به قطعنامه‌های سازمان ملل علیه ایران در راستای تضعیف قدرت ایران در منطقه بوده است.
- ❖ به نظر می‌رسد رفتار کشورهای فرامنطقه‌ای بر رویکرد سیاست خارجی فدراسیون روسیه در قبال ایران تاثیرگذار است.

گام برداشته است. یافته‌های تحقیق حاکی از آن است رویکرد فدراسیون روسیه در قبال تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران، در راستای تضعیف قدرت ج.ا.ایران در منطقه و نیز تحت تاثیر قدرت‌های فرامنطقه‌ای به ویژه ایالات متحده آمریکا صورت گرفته است و طی بازه زمانی مورد مطالعه، مراودات اقتصادی دو کشور با سیر نزولی مواجه شده و کاهش یافته است.

واژگان کلیدی: تحریم، تحریم‌های بین‌المللی، رویکرد، فدراسیون روسیه، ج.ا.ایران